

До вх. № 18/550 від 25 листопада 2020 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Лідовський Віталій Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 55, частині першій статті 64 Конституції України (конституційність) положення пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV, згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо: а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Автор клопотання стверджує, що внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу, які, на його думку, містять оціночні поняття, порушено його право, гарантоване частиною другою статті 55 Конституції України, всупереч вимогам частини першої статті 64 Конституції України, яка встановлює заборону на обмеження конституційних прав (одним з яких він вважає право на касаційне оскарження судового рішення).